

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **K. A.**, zast. advokátkou Mgr. Hanou Sklenářovou, se sídlem AK Malá Stránka 318, Velké Meziříčí, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, Těšnov 17, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2008, č. j. 5 Ca 263/2005 - 82,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2008, č. j. 5 Ca 263/2005 - 82 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení výše označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2005, č. j. 23665/2005-16310 ve věci schválení „Manipulačního řádu pro vodní dílo Dalešice na řece Jihlavě – 4. revize“. Tento manipulační řád byl schválen Krajským úřadem kraje Vysočina, odbor lesního a vodního hospodářství a zemědělství, jako věcně a místně příslušným vodoprávním úřadem podle § 29 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích a § 107 písm. v) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách dne 29. 4. 2005.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že rozhodnutí krajského soudu je v rozporu s ustanovením § 8 odst. 12 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách. Stěžovatel má ve smyslu tohoto ustanovení oprávnění nakládat s vodami podle platného povolení, na jehož základě je oprávněn provozovat svou činnost. Výkon jeho povolené činnosti (provoz společné malé vodní elektrárny GISELA) je mu však znemožňován a jeho chráněné zájmy jsou „Manipulačním řádem pro vodní dílo Dalešice na řece Jihlavě – 4. revize“ trvale poškozovány. Stěžovatel nesouhlasí se závěrem soudu uvedeným na str. 5 rozsudku, že v podané žalobě nenamítá, že by schválený manipulační řád byl v rozporu s rozhodnutími, jimiž bylo povoleno nakládání s vodami. Z bodu I. ve spojení s bodem II žaloby na tento rozpor stěžovatel poukazuje. Toto tvrzení pak stěžovatel uvádí

v bodu IV žaloby a toto tvrzení, že manipulační řád je ve skutečnosti v zásadním a přímém rozporu s vydaným povolením o nakládání s povrchovými vodami vodního díla Dalešice, soud uvádí i na str. 6 ve svém odůvodnění rozsudku.

Stěžovatel konstatuje, že soud uvádí, že na základě povolení k nakládání s vodami nevzniká vodoprávnímu orgánu, správci vodního toku nebo vlastníku vodního díla právní povinnost náhrady oprávněným za nemožnost nakládat s vodami v maximálním povoleném množství a s určitými vlastnostmi, což odpovídá citaci § 11 odst. 2 vodního zákona. Stěžovateli však nejde o nakládání s vodami v maximální povoleném množství, avšak o nakládání s vodami, jež umožňuje jeho činnost, tedy chod jeho malé vodní elektrárny.

Tvrzení stěžovatele, že jakákoli manipulace s vodami musí být nutně postavena na prokazatelných hydrometeorologických údajích, nikoli na tom, jaký objem vody fakticky přiteče, je odůvodněno již samotnou podstatou fungování vodního díla, kdy fakticky může či nemusí, v závislosti na chování správce vodního díla, možné množství vody podle prokazatelných hydrometeorologických údajů z vodního díla vypouštět. Stěžovatel předložil k tomuto krajskému soudu i průměrné měsíční průtoky řeky Jihlavy od vodní nádrže Mohelno 2007 podle oficiálních zveřejněných měření. Z uvedeného vyplývá, že malá vodní elektrárna stěžovatele měla regulací znemožněn provoz šest měsíců v roce (leden, květen, červen, červenec, srpen, září). Dále z důvodu procesní opatrnosti předložil stěžovatel soudu i svoji korespondenci s krajským úřadem z roku 2006, jež by měla být obsahem správního spisu, ve které upozorňuje na bezdůvodné nedodržování manipulačního řádu 4. revize pro VD Dalešice. S těmito předloženými důkazy se soud ve svém rozhodnutí nevyřadil.

Stěžovatel taktéž nesouhlasí se závěrem soudu, že s námitkou týkající se hydrologických údajů se správní orgán vypořádal (námitka uvedená na str. A11-A.3 – Hydrologické údaje), což podle něj vyplývá z obsahu spisu.

Krajský soud v odůvodnění uvedl, že „rozhodnutím správního orgánu byl schválen manipulační řád vodního díla Dalešice v kompromisním znění“, bez bližšího odůvodnění, jak k tomuto závěru dospěl a v čem, podle něj, kompromisní znění spočívá. Podle názoru stěžovatele k žádnému kompromisnímu řešení v tomto ohledu nedošlo.

Žalovaný v písemném vyjádření odkázal na vyjádření k žalobě ze dne 3. 2. 2006.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené rozhodnutí krajského soudu a kasační stížnost shledal důvodnou.

Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel, byť tak výslovně neučinil, uplatnil důvody dle § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), tedy namítá vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spise nebo je s ním v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správní orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost rozhodnutí, a pro tuto vadu měl soud rozhodnutí správního orgánu zrušit; namítá dále nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů.

Ze spisového materiálu byly zjištěny následující skutečnosti:

Žadatel ČEZ, a. s. požádal dne 26. 5. 2003 o schválení „Manipulačního řádu pro vodní dílo Dalešice na řece Jihlavě – 4. revize“ (dále též „Manipulační řád“); Krajský úřad kraje Vysočina vydal dne 31. 5. 2004 rozhodnutí, kterým „Manipulační řád“ schválil.

Rozhodnutím Ministerstva zemědělství ze dne 11. 10. 2004, č. j. 29405/2004-16310 bylo zrušeno rozhodnutí KÚ kraje Vysočina ze dne 31. 5. 2004, č. j. KUJI 2194/2004 OLVHZ KUJIP007JA2G a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí, a to z důvodu nedostačujících podkladů pro posouzení věci. Ministerstvo zde na základě předloženého stavu konstatovalo, že nelze ze spisu řádně zjistit právní a skutkový stav; zejména z důvodu, že není známo definitivní znění manipulačního řádu, není možno ke každé námitce zaujmout právní názor. Formulace o námitkách účastníků, kterým se vyhovuje - „*vyhovuje se a bude v tomto smyslu upraven*“ - je zcela nejasná (není zřejmé kdo, jak a kdy provede). Vodoprávní úřad proto řízení rozhodnutím ze dne 10. 11. 2004 přerušil do doby doplnění požadovaných podkladů – definitivní znění „Manipulačního řádu pro vodní díla Dalešice na řece Jihlavě – 4. revize“. Poté zahájil nové projednání věci a oznámením ze dne 6. 1. 2005, vyzval všechny účastníky řízení k uplatnění námitek ve stanovené lhůtě.

Novým rozhodnutím KÚ kraje Vysočina ze dne 29. 4. 2005, č. j. KUJI 2194/2004 OLVHZ KUJIP007FH49 byl schválen podle ust. § 115 odst. 7 vodního zákona „Manipulační řád pro vodní dílo Dalešice na řece Jihlavě – 4. revize“. Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání K. A. (stěžovatel), Mgr. J. K., obec Číměř a obec Třebenice.

O odvolání rozhodl žalovaný dne 13. 9. 2005; toto rozhodnutí napadl stěžovatel dne 11. 11. 2005 žalobou u Městského soudu v Praze.

V žalobě stěžovatel uvedl, že již od 8. 2. 1996 je oprávněným odběratelem povrchové vody pod vodním dílem Dalešice pro společnou Malou vodní elektrárnu GISELA, Dukovany 84; tuto skutečnost doložil výpisem z listu vlastnictví a rozhodnutím OÚ v Třebíči ze dne 8. 2. 1996, č. j. 106.20-6389/95-231/M, kterým mu byla povolena stavba zařízení umožňující nakládání s vodami – rekonstrukce MVE GISELA na řece Jihlavě a povoleno nakládání s vodami za účelem výroby elektrické energie na výše uvedené MVE v max. množství celkem: $Q_{\max} 3.5 \text{ m}^3/\text{s}$, $12\,600 \text{ m}^3/\text{hod.}$, $302\,400 \text{ m}^3/\text{měs.}$ Stěžovatel připouští, že vodní dílo Dalešice v rámci pravidelně revidovaných manipulačních řádů má plnit funkci regulátora průtoků na povodí řeky Jihlavy; postupem obou správních orgánů však byla porušena ustanovení správního řádu, vydané rozhodnutí poškodilo a nadále poškozují zákonem chráněné zájmy stěžovatele, a to zcela nevyhovujícím průtokem vody, který znemožňuje jeho ekonomickou činnost. Uvádí dále, že jakákoli manipulace s vodami musí být postavena na prokazatelných hydrometeorologických údajích, nikoli na tom, jaký objem vody fakticky přiteče. Správní orgány však nevzaly vůbec v potaz existující vyžádané zprávy hydrometeorologického úřadu.

V žalobě je rovněž namítáno, že žalovaný nejen že nepřezkoumal odvolání v souladu s ust. § 59 odst. 1 správního řádu v plném rozsahu, ale ani se nevypořádal s námitkami, které v něm konkrétně uvedl; neodůvodnil z jakých skutečností vycházel, když potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přitom ve svém hodnocení pouze odkazuje na závěry tohoto správního orgánu, aniž by věc hodnotil sám. Poukazuje na to, že odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí obsahuje skutečnosti, kterými je stvrzována správnost postupu správního orgánu a omezuje se pouze na konstatování určitého stavu s tím, že stávající odůvodnění se vůbec nevztahuje k podstatě předmětné věci.

V žalobě je dále uvedeno, že správní orgán porušil ust. § 3 odst. 4 správního řádu v tom, že napadené rozhodnutí vydal, aniž by zjistil spolehlivě stav věci, pokud by tak učinil, nemohl

by vydat rozhodnutí s předmětnými závěry. Není totiž, dle stěžovatele, pravdou, že nové rozhodnutí je pro plnění všech hledisek tohoto vodního díla rozhodnutím optimálním a racionálním; výhodné je pouze pro ČEZ, a. s. a všechny ostatní odběratele povrchové vody pod vodním dílem znevýhodňuje. Pokud se týká závěru žalovaného, že námitky o hodnotách vypouštění vody byly vyřešeny ustanovením kompromisních hodnot vypouštění a následných průtoků, toto tvrzení se nezakládá na pravdě a ze své podstaty po spolehlivě zjištěném stavu věci takto nemůže být předmětná věc nikdy řešena.

V žalobě dále stěžovatel namítá, že rozhodnutí žalovaného trpí takovými podstatnými vadami, které zakládají jeho nepřezkoumatelnost.

Městský soud shledal žalobu nedůvodnou, přitom vycházel z následujících úvah:

Stran samotné povahy manipulačního řádu vycházel městský soud z ust. § 1 písm. a) vyhl. č. 195/2002 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl, vydané na základě ust. § 59 odst. 1 písm. a) zákona o vodách a o změně některých zákonů (dále „vodní zákon“), podle kterého se rozumí manipulačním řádem vodního díla „*soubor zásad a pokynů pro manipulaci s vodou k jejímu účelnému a hospodárnému využití podle povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami a stavebního povolení k vodnímu dílu, ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, jakož i k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla*“.

Městský soud, vycházející z výše uvedené definice, v odůvodnění rozsudku uvedl, že vodní dílo je vždy určeno k zajištění více účelů a manipulační řád jako technická norma upravuje manipulaci s vodou v mezích stavebního a kolaudačního rozhodnutí a v mezích rozhodnutí o povolení k nakládání s vodami, přičemž musí respektovat řadu zájmů jak dotčených subjektů, tak i zájmů celospolečenských. Fyzická nebo právnická osoba, která má platné povolení k nakládání s vodami, je oprávněna nakládat s vodami v rozsahu a k účelu po dobu uvedenou v platném povolení (§ 8 odst. 2 vodního zákona). Na základě povolení k nakládání s vodami však nevzniká vodoprávnímu úřadu, správci vodního díla nebo vlastníku vodního díla povinnost náhrady oprávněným osobám za nemožnost nakládat s vodami v maximálním povoleném množství a s určitými vlastnostmi (§ 11 odst. 2 vodního zákona). Městský soud dále uvedl, že vodní dílo Dalešice jako víceúčelové vodní dílo neslouží pouze pro ekonomické účely jednotlivých subjektů, tj. společnosti ČEZ, žalobce či jiných dotčených subjektů. Městský soud konstatoval, že z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zřejmé, že správní orgán řešil otázky kvality i kvantity vody pro všechny účely vodního díla a vypořádal se se všemi námitkami dotčených subjektů.

Co se týče v žalobě výslovně namítané nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného a porušení ust. § 59 odst. 1, § 47 odst. 3 zákona a § 3 odst. 4 č. 71/1967 Sb., správní řád, městský soud se s těmito námitkami vypořádal následovně:

Námitka týkající se porušení ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu není důvodná; rozhodnutí správního orgánu I. a II. stupně tvoří jeden celek. Městský soud konstatoval, že správní orgán I. stupně se vypořádal s námitkami žalobce, žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedl zcela totožné důvody jako námitky uplatněné již při projednávání manipulačního řádu u správního orgánu I. stupně, neuvedl žádné nové skutečnosti ani neoznačil nové důkazy.

V odůvodnění rozhodnutí dále městský soud uvádí, že žalovaný v odvolacím řízení přezkoumal, zda správní orgán I. stupně dostatečně zjistil skutkový stav věci a zda manipulační

řád je v souladu s vydanými povoleními k nakládání s povrchovými vodami vodního díla Dalešice a zda splňuje náležitosti manipulačního řádu, které jsou stanoveny vyhláškou č. 195/2002 Sb. Současně žalovaný ověřil, zda všechny námitky účastníků řízení byly vypořádány a zda správní uvážení o těchto námitkách bylo provedeno řádně; nelze proto učinit závěr, že bylo porušeno ust. § 59 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k tomu, že důvody uváděné v odvolání byly zcela identické s námitkami uplatňovanými již při projednávání manipulačního řádu u správního orgánu I. stupně a nové skutečnosti nebyly uvedeny, nelze namítat, že odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu je v rozporu s § 47 odst. 3 správního řádu. Skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí a úvahy při vypořádání námitek, jsou uvedeny v prvostupňovém správním rozhodnutí, s nimiž se žalovaný v odvolacím řízení ztotožnil.

Městský soud rovněž neshledal porušení ust. § 3 odst. 4 správního řádu stran nespolehlivě zjištěného skutkového stavu, konstatoval rovněž, že tvrzení žalobce jsou obecná bez uvedení toho, v čem konkrétní rozpory spočívají, konkretizovaná není ani námitka stran pochybností vznesených ohledně kompromisního hodnot.

Nejvyšší správní soud se zcela ztotožnil s hodnocením, které městský soud provedl stran povahy manipulačního řádu. Manipulační řád je pouze technickou směrnicí pro nakládání s vodami. Byť samotný manipulační řád nezakládá jakákoli práva a povinnosti dotčených osob, mohou nepochybně být tímto opatřením hmotná práva těchto osob dotčena. V případě stěžovatele došlo k omezení výkonu vlastnického práva, resp. k tomu, že u stěžovatele došlo k omezení jeho ekonomické činnosti. Nutno však připustit, že provozuje-li stěžovatel činnost závislou zejména na přírodních podmínkách, nelze objektivně zjistit reakci přírody na konkrétní situaci, nelze proto zachovat ani neměnné a stále optimální podmínky pro provozování povolené činnosti – provoz malé vodní elektrárny. Na vodní nádrž působí a ovlivňují ji rozmanité vlivy (dešťové srážky), jejichž působení a účinky lze zcela jistě s určitou mírou přesnosti předvídat, nelze je však nikdy zcela přesně zjistit. Stěžovatel byl nadto s možným rizikem omezení, popř. i zastavení provozu srozuměn již v samotném rozhodnutí o povolení o nakládání s vodami ze dne 8. 2. 1996. Toto povolení bylo vázáno mimo jiné i na dodržení určitých podmínek; mimo jiné se zde uvádí: „Přes vzdouvací objekt musí soustavně protékat asanační průtok $Q=0,78 \text{ m}^3/\text{s}$. Pokud průtok na řece Jihlavě klesne pod $Q = 0,78 \text{ m}^3/\text{s} + \text{hltnosti turbíny tj. } 0,90 \text{ m}^3/\text{s} = 1,68 \text{ m}^3/\text{s}$ bude MVE odstavena z provozu a zamezen průtok v náhonu MVE.“ Stěžovatel má sice subjektivní právo na provozování podnikatelské činnosti, již ze samotné povahy této činnosti však nelze garantovat vždy její maximální hodnoty, ale nutno počítat i s jejím omezením.

Jak již bylo uvedeno, manipulační řád je technickou normou; vlastník vodního díla tj. v dané věci ČEZ, a. s. Vodní elektrárny, je povinen zpracovat a předkládat vodoprávnímu úřadu ke schválení návrh na jeho úpravu tak, aby byl v souladu s komplexním manipulačním řádem soustavy vodních nádrží. Jedná se o posouzení technického stavu, které samo o sobě nepřísluší soudům ve správním soudnictví ve smyslu § 70 písm. d) s. ř. s. přezkoumávat.

Správním soudům proto nepřísluší posuzovat správnost stanovení jednotlivých hodnotových ukazatelů, ostatně již z povahy obsahu a náležitostí manipulačního řádu lze stěžít dovodit, co by bylo předmětem přezkumu.

Náležitostmi manipulačního řádu vodního díla jsou

a) údaje o

1. identifikaci vlastníka nebo uživatele, popřípadě stavebníka vodního díla,

2. *identifikaci osoby odpovědné za manipulaci s vodou,*
3. *identifikaci správce vodního toku,*
4. *vodohospodářském dispečinku správce povodí,*
5. *vodoprávním úřadu příslušným ke schválení manipulačního řádu,*
6. *identifikaci pověřené odborně způsobilé osoby pro provádění technicko-bezpečnostního dohledu,*
7. *příslušných povodňových orgánech,*

b) technické údaje o vodním díle a údaje s ním související, kterými jsou

1. název, umístění a stručný popis vodního díla, popis funkce vodního díla a těch jeho částí, které slouží k manipulaci s vodou a ke kontrole manipulací s vodou,

2. stavební povolení k vodnímu dílu a rozhodnutí o jeho kolaudaci,

3. účel vodního díla; slouží-li vodní dílo více účelům, uvedou se v pořadí podle důležitosti,

4. povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami vztahující se k vodnímu dílu a jejich rozsah,

5. kategorie vodního díla podle zvláštního právního předpisu,

6. zabezpečení požadovaných nároků na využití vody u vodního díla, které akumuluje nebo vzdouvá vodu,

7. možnosti snížení povodňových průtoků u vodního díla, které akumuluje nebo vzdouvá vodu,

8. základní hydrologické údaje vodního toku, na kterém je vodní dílo umístěno, popřípadě další hydrologické údaje nebo podklady související s vodním dílem nebo se způsobem hospodaření s vodou ve vodní nádrži,

9. seznam technických a právních předpisů souvisejících s vodním dílem a použitých pro vypracování manipulačního řádu,

c) pokyny pro manipulaci s vodou za situací a podmínek, které lze v provozu vodního díla očekávat,

d) základní požadavky, zásady a pokyny pro manipulaci s vodou na vodním díle, začleněném do soustavy vodních nádrží, vyplývající z komplexního manipulačního řádu, pokud je pro soustavu vodních nádrží zpracován,

e) pokyny pro manipulace s vodou při mimořádných událostech a provádění bezpečnostních opatření, zejména se zřetelem na

1. ochranu před povodněmi překračujícími návrhové parametry vodního díla,

2. situace při obrožení bezpečnosti, stability a mechanické pevnosti vodního díla,

3. situace při poškození objektů a zařízení vodního díla,

4. situace při kritickém nedostatku vody ve vodním toku,

5. situace při havárii na vodním díle nebo na vodním toku nad a pod vodním dílem,

6. situace při takovém zhoršení jakosti povrchové vody, že vodní dílo nemůže sloužit svému účelu,

f) požadavky na druh, způsob, rozsah a četnost měření a pozorování na vodním díle potřebných pro manipulaci s vodou,

g) seznamy důležitých adres a komunikačních spojení, zejména příslušný vodoprávní úřad, územní hygienik, Hasičský záchranný sbor České republiky, Policie České republiky, zdravotnická záchranná služba, složky integrovaného záchranného systému a orgány povodňového a krizového řízení,

h) zásady spolupráce mezi vlastníky nebo uživateli souvisejících vodních děl, popřípadě společné zásady manipulačních řádů těchto vodních děl,

i) závěrečná ustanovení, která obsahují

1. způsob a četnost provádění kontrolních měření na výpustných a odběrných zařízeních v rozsahu a lhůtách pro ověření kapacity a měrných křivek,

2. určení období pro provádění revizí a oprav na jednotlivých objektech a zařízeních vodního díla, vhodného z hlediska hydrologického i z hlediska zajištění účelu vodního díla,

3. pravidla pro vedení záznamů o provádění manipulací s vodou a vyhodnocení mimořádných manipulací s vodou,

j) přílohy manipulačního řádu, které obsahují

1. pomůcky k řízení manipulace s vodou, které poskytují informace potřebné pro rozhodování o manipulacích s vodou podle písmen c) a e) a pro vyhodnocení měření a pozorování podle písmene f),

2. výkresovou část projektové dokumentace vodního díla v rozsahu potřebném pro manipulaci s vodou,

3. právní a jinou dokumentaci důležitou pro řízení manipulace na vodním díle nebo pro posouzení docílených výsledků, například povolení k vodnímu dílu a s vodním dílem související, povodňový plán území pod vodním dílem a řád plavební bezpečnosti,

4. doklady o provedené aktualizaci manipulačního řádu,

5. protokol o seznámení obsluhy vodního díla s manipulačním řádem.

Podle ust. § 115 vodního zákona postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle správního řádu, popřípadě podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl. Soudům ve správním soudnictví tak přísluší přezkoumat, zda v řízení byla zachována především procesní práva účastníků řízení, zejména zda byly řádně vypořádány připomínky osob, jejichž práva mohou být příslušným manipulačním řádem dotčena a dále, zda rozhodnutí vydané v řízení splňuje z hlediska jeho náležitostí požadavky zákonem stanovené. V tomto směru Nejvyšší správní soud pochybení správních orgánů, narozdíl od městského soudu, shledal.

Předně je nutno konstatovat, že stěžovatel výslovně namítal v žalobě nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného [bod IV b) žaloby]. Městský soud dospěl k závěru, že rozhodnutí

žalovaného bylo vydáno zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu. Takový závěr však Nejvyšší správní soud nesdílí.

Městský soud konstatoval, že správní orgán I. stupně se vypořádal s námitkami stěžovatele, tento v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedl zcela totožné důvody jako námitky uplatněné již při projednávání manipulačního řádu u správního orgánu I. stupně, neuvedl žádné nové skutečnosti ani neoznačil nové důkazy. Dále se v odůvodnění konstatuje, že žalovaný ověřil, zda všechny námitky účastníků řízení byly vypořádány a zda správní uvážení o těchto námitkách bylo provedeno řádně; skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí a úvahy při vypořádání námitek, jsou uvedeny v prvostupňovém správním rozhodnutí, s nimiž se žalovaný v odvolacím řízení ztotožnil.

Pro tyto závěry, které městský soud učinil, neshledal však Nejvyšší správní soud dostatečnou oporu ve spisovém materiálu.

Není pochyb o tom, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně i odvolacího orgánu tvoří jeden celek. Odvolací orgán nepochybně i může v odůvodnění svého rozhodnutí odkázat na odůvodnění prvostupňového orgánu, dospěje-li v řízení k závěru, že toto odůvodnění je úplné, přesvědčivé a vyčerpávající, a že se s ním beze zbytku ztotožňuje, přitom tuto úvahu musí rovněž uvést. Pro takový postup však v daném případě nebyly naplněny podmínky, neboť již prvostupňové rozhodnutí vodoprávního orgánu vykazuje deficit odůvodnění, odkazuje-li na str. 10 (odůvodnění námitek, jimž nebylo v případě stěžovatele vyhověno) bez dalšího pouze na stanovisko navrhovatele (ČEZ, a. s.) ze dne 23. 2. 2005; správní orgán dále např. uvádí, že se přiklání k návrhu kompromisního řešení, které navrhovatel uvedl, aniž by však sám odůvodnil, v čem toto řešení spočívá i to, na základě jaké úvahy k tomuto závěru dospěl. Zcela neurčitě je potom odůvodnění „...pokud bude mít ČHMÚ údaje k dispozici, bude zajištěna jejich aktualizace...“. O schválení manipulačního řádu rozhoduje ve smyslu ust. § 107 písm. v) vodního zákona příslušný vodoprávní úřad – zde KÚ kraje Vysočina, nikoli vlastník a provozovatel vodního díla, který je povinen návrh předložit, tj. ČEZ, a. s. Správní orgán byl tak povinen v odůvodnění uvést konkrétně, které závěry navrhovatele převzal, jakož i úvahu, proč tak učinil, nelze však vlastní úvahu a odůvodnění vlastního rozhodnutí nahradit bez dalšího stanoviskem subjektu, který není nadán kompetencí ve věci rozhodovat. Správní orgán tak zatížil již své rozhodnutí ve vztahu k stěžovateli vadou spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku odůvodnění. Odkázal-li žalovaný ve svém rozhodnutí na odůvodnění prvostupňového orgánu, přitom konstatoval, že se s ním ztotožňuje, zatížil vadou nepřezkoumatelnosti rovněž i své rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud považuje za vhodné uvést, že není nepřipustné rozhodovat jedním rozhodnutím o odvoláních několika účastníků, týkají-li se tato odvolání stejné věci – zde schváleného manipulačního řádu. Správní orgán však, zvolí-li takový postup, musí rovněž dbát na to, aby se v rozhodnutí vypořádal se všemi vznesenými námitkami, zejména pak, aby tak učinil způsobem umožňujícím přezkoumatelnost rozhodnutí. Z rozhodnutí odvolacího orgánu musí být proto seznatelné, která námitka ve vztahu ke kterému účastníkovi řízení byla přezkoumána a z jakých právních úvah při posuzování té které námitky odvolací orgán vycházel. Tomuto požadavku rozhodnutí žalovaného nedostálo; žalovaný se omezil pouze na konstatování určitého stavu – tj. že manipulační řád splňuje předepsané náležitosti dle § 2 vyhlášky č. 195/2002 Sb. Jakkoli v dalším žalovaný uvádí, že přezkontroloval, zda všechny námitky byly vypořádány a zda správní uvážení o těchto námitkách bylo provedeno řádně a správně, není zřejmé jaké právní uvážení správního orgánu přezkoumal, když rozhodnutí prvostupňového orgánu bez dalšího odkazuje na stanovisko navrhovatele a vlastní úvahy postrádá. Žalovaný rovněž konstatuje, že souhlasí s úsudkem krajského úřadu, že v řízení o schválení manipulačního řádu

nelze řešit majetkoprávní problémy z nevyřešených vlastnických vztahů – v případě stěžovatele však se toto konstatování zcela míjí se stěžovatelem uplatněnými důvody odvolání (tato námitka byla uplatněna účastníkem LCL, spol. s r. o. – viz str. 8 - 9 prvostupňového rozhodnutí).

Rozhodnutí žalovaného je z důvodů výše uvedených nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů odůvodnění. Nic na tom nemění skutečnost, že žalovaný ve vyjádření k žalobě se zabýval námitkami stěžovatele podrobněji.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že městský soud pochybil, shledal-li rozhodnutí žalovaného, přes vady, které vykazovalo, přezkoumatelným a v souladu se zákonem; proto napadený rozsudek městského soudu dle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

V novém rozhodnutí rozhodne městský soud rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. července 2009

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu